

JÖJJ, MONDJUNK HÁLASZÓT

(208. dicséret)

Dallam: J. Crüger, 1647

Szöveg: M. Rinckart, 1636

Fordítás: Áprily L.

C F C F G7sus4 C

1. Jöjj, mond-junk há - la - szót hű száj-jal, és hű szív - vel,
mert ra - tunk itt az Úr nagy cso - da - dol - got mí - vel!
2. Dús kin - csé -ből az Úr jó bé - kes - sé - get ad - jon,
hogy szí - vünk-ben a kedv víg és de - rűs ma - rad - jon,
3. Az A - tyát és Fi - út és a Szent-lel - ket ál - dom,
a Menny U - rát ki - ben szent Egy-be forrt a há - rom,

6 (G) G C G C D7sus4 G

Már a - ny - öl - ben is volt min - dig gond - ja ránk,
ne hagy - ja hí - ve - it bú - baj - ban so - ha - sem,
a - ki úgy szól ma is, a - hogy ré - gen - te szólt,

11 (C/E) F (A7) dm (C) Cadd9 G7sus4 C

a sok jót, mely-lyel áld ki sem mond-hat - ja száánk.
a rossz-tól óv - ja meg, itt, s túl ez é - le - ten!
nem vál - to - zik: az Ó, és az lesz a - ki volt.

